

JENNY PERSSON

fotografi, blandteknik

Harestad

18 PÅ KARTAN

1 "Formharmoni", fotoemulsion och rödkrita på duk.**2** "Cut-it-out (studie till IN-OUT)" fotoemulsion och olja på ek. Jenny Persson gillar att leka med olika tekniker och material för att göra fotografiet tredimensionellt.**3** Jenny Persson är med i konstvandringen för första gången och ser fram emot det. Här i sin kombinerad ateljé och fotostudio i Harestad, Kungälv kommun.**4** "Älvängenrundan-novemberdag (detalj)" foto monterat på björkplywood. -Utan verkligheten inget fotografi, säger Jenny Persson.**om att vara konstnär:**

Är en inställning, en livsstil och i mångt och mycket ett kall.

om konstens uppgift:

Konstens uppgift är att bryta ny mark; uppmärksamma, ifrågasätta, synliggöra och förändra.

om konstvandringen:

Det är chans för konstnärerna att möta sin publik och visa hur de jobbar. Konstvandringen är spännande för att åskådaren har i bästa fall en chans att få inblick i konstnärens process på ett sätt som de nästan aldrig kan få när de besöker en utställning.

FOTOGRAFIET KRÄVER EN VERKLIGHET

För Jenny Persson som är med i konstvandringen för första gången, är fotografi inte en given form, utan kan med fördel korsas med andra tekniker. För att på bästa vis formulera vad som skett i den sekund då slutaren stängdes. Samtidigt gillar hon förankringen i det som sker.

– Fotografi kan inte existera utan verkligheten.

Längs ringlande vägar genom ängar och åkrar vid Harestad bor Jenny Persson med familj, granne med ortens gamla skola.

– Vi ville flytta till en större stad, och inte Stockholm, berättar hon på lugn jämtländska.

Men hursomhelst blev det långt ute på landsbygden, om än rätt nära Göteborg.

– En kompis tipsade om det tomma huset härute och vi bestämde oss för att flytta, min sambo från London hade inte ens sett det innan flyttlasset gick, säger Jenny med ett skratt medan vi går nerför den vitkalkade trappa som leder ner i källaren och den kombinerade ateljén och fotostudion. Överallt olika sätt att presentera foto. Som bilder monterade på trä och sedan utsågat längs konturerna, inneslutna i origamiverk, på akvarellpapper, förstärkt av olja, kombinerat med text eller bara som ett penseldrag med emulsion. Och Jenny vill få betraktaren att lyfta blicken.

– Jag vill nog ruska om lite, få dem att känna något.

Utbildad på konstskola i London, upptäckte hon fotografi som konstform där.

– Mina arbetsprover bestod av tuschteckningar och collage, medan jag såg mina fotografier som dokumentation eller möjligen

inspirationsbilder till konst, berättar Jenny om hur fotograferandet gradvis tog över helt och hållet.

– Jag hade inte riktigt ro att måla, utan fastnade i mörkrummet. Under en utbyttester min på fothögskolan i Prag, fick jag chans att fördjupa mig ytterligare.

Nästa steg var att hitta ett sätt att kombinera passionerna måleri, teckning, foto och skulptur.

– När man håller på med konst vill man ju helst göra något som ingen annan gjort. Även om det kanske inte är realistiskt, så är det vad jag försöker hitta.

Hon plockar fram några fotografier som vid första anblicken är målningar eller kanske är de fotografier. Tills man ser korsbefrukningen.

– Jag vill luckra upp gränserna mellan de olika teknikerna, säger hon och tillägger att målet är att finna sitt uttryck.

– Det är så mycket regler hur man ska göra. Men man måste lära sig reglerna så att man kan bryta dem. Och ha nån slags plan och riktning i det man gör.

Jenny håller fast vid det fysiska arbets sättet och mörkrumsteknik, jämte digitala bilder som hon bara ändrar så mycket som är möjligt i mörkrummet.

– Jag föredrar det analoga för att det baseras på kemi och biologi istället för algoritmer, ettor och nollor. Det organiska lämnar alltid mer rum för det oförutsedda, för jag gillar att jobba med slumpen på ett kontrollerat sätt, säger Jenny som inte använder någon som helst digital manipulation i sina konstbilder.

– Det skulle förstöra trovärdigheten i mina bilder. Mina fotografier må vara blandade med andra medier men de är inte digitalt manipulerade. Det skulle bara förvirra åskådaren för mycket, säger hon och menar att man måste lita till bildens egen potential, bevara dess ursprungliga sanning.

– Jag skulle kunna byta ut himlar och trixa med färger och fokus, skapa mina dubbelektioner i datorn, men det är liksom inte intressant, då kan jag lika gärna måla.

Så hon fortsätter gå ut med kameran, söka motiv, rörelser och stämningar. Där sammanhang och urval skapar mening. Som aldrig kommer undan fotografins grundfundament: Att ett foto helt enkelt inte kan existera utan verkligheten.

– I en målning kan man ju göra hursomhelst, vad man vill, men med ett foto är det annorlunda, det behöver sin referens. Där kan man luras om hur tingen är beskaffade, men utan tingen, inget foto. Och utan fotograf, inget foto, tillägger Jenny.

– Fotografen gör urvalet, väljer och har en historia som skiner igenom. Den man är som fotograf blir avgörande för bilderna som produceras.

Men även om man omedvetet styr och ställer, i efterhand väljer att förändra eller förtydliga, så vet man inte vart det landar, tillägger hon.

– Man kan inte styra allt, det är oftast slumpen som avgör, lika oförutsägbar som verkligheten.